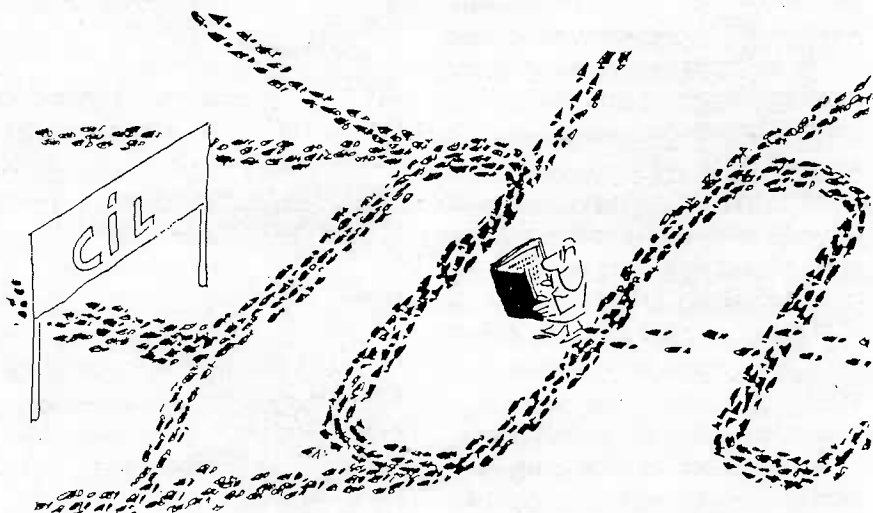

ZPRAVODAJ

SBORŮ ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Cesty
života

Stezka spravedlivého je přímá;
spravedlivému sám urovnáváš dráhu,
Bože přímý.

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

„Na počátku bylo Slovo.“ Jan 1,1

Uvědomuji si, jakým nesamozřejmým nárokem v dnešní době je, když si kazatel bere slovo a monologicky mluví k ostatním. Pokud tak kazatel činí, tak jen s vědomím, že původní slovo Boží pronesené k člověku chce být opakováno, aplikováno. Používá starou formu kázání s nadějí, že v sobě uchovává něco pravdivého - totiž prvotní jednosměrnost Božího promluvení k člověku. Kdyby k nám Bůh nemluvil, už dávno bychom si neměli co říci. Stále potřebujeme pohled na svou situaci odjinud. Ze zcela odlišného „odjinud“. Odkud bere kazatel jistotu, že to, co mluví, je právě takovým slovem? Především - jistotu nemá, naopak spíše poznává, že to nikdy není „ono“. Zbytek je věcí modliteb a studia a odvahy a vědomí, že byl právě k takovému snažení sborem povolán.

Bohoslužby tedy stojí nadále v centru sborového života. Co však do něj patří dále, co by do něj patřit mělo? Zdaleka nevím. Možná si proto i vy se mnou rádi přečtete rozmanité (v míře, nakolik do něj budete také přispívat) příspěvky z časopisku, který právě začínáme vydávat. Ptáte se proč? Proč v dnešní době ještě rozmnožovat už tak nepřehlednou řadu novin, zpravodajů, letáků?

Uvedu dva svoje důvody:

První důvod - **záchovný**. Tím nejvážnějším, čeho by se měla církev bát, už dávno není mnohost názorů a pohledů. Daleko varovnější je, když sbor umlkně, když se pronáší jen slova stará, která už nikomu nic neříkají, která bychom poslouchali jen proto, že „se to tak říká“. Když po způsobu „rakouské c. k.“ školy může mluvit jen ten, kdo stojí vpředu. Máme všichni společný základ víry, o kterém jsme dlužni svědčit - a který můžeme ohledávat a prověřovat. Pravdivost Slova se ukazuje v jeho opakovaném osvědčení. A to přece vždy stojí za řeč.

A druhý důvod - **obohacující**.

K Božímu dílu vždy patří konkrétnost - děje se „tad a tady“. Když se jako posluchači scházíme v neděli ráno k bohoslužbám, tak ze své strany s oprávněným nárokem, abychom slyšeli Boží slovo nově. Aby mluvalo do naší situace, našim jazykem. Ale je dále na každém z nás, abychom mluvili spolu navzájem, potěšovali se a napomínali. Každý to své slovo musíme doplnit k tomu, které bylo řečeno nám. Máme každý své vlastní životní zkušenosti, něco, čím můžeme to základní slovo obohatit. Život slova se ukazuje v mnohosti, do které dokážeme jediný základ rozvinout.

Kéž by tento časopisek byl jedním z prostředků, který může této vzájemné výměně napomáhat.

Aleš Wrona

LETOŠNÍ VÝROČÍ

80 LET ČSR A ČCE

Podívejme se na počátek vzniku ČSR a ČCE prismatem dvou důležitých pojmů, jež jsou významnou životní hodnotou a mohou se stát nosným programem života i v naší obtížně definovatelné postmoderně. Jde o **křesťanství** a **demokracii**. Obě hodnoty mají své počátky a kořeny v období antiky. Dvacet století nás dělí od jejich počátků. Za tu dobu byla demokracie antické městské podoby takřka zapomenuta. Křesťanství prošlo takovými zvraty a proměnami, že v závěru 20. století si znovu lámeme hlavu jak a čím naplnit jeho pravý obsah.

Jsem přesvědčen, že před 80 lety učinila naše nově vzniklá republika vážné rozhodnutí opřít a budovat svoji existenci o tyto dvě významné hodnoty. Při tomto jubilejním zastavení visí nad námi vážná výzva: jak uskutečnit demokracii v proměňující se společnosti, jak základní hodnoty křesťanství vložit do všedního života. Obojí není jen záležitost technické šikovnosti (know how), ani psychologického triku. Je to vážná výzva po růstu osobnosti, jedince a potom i národa, společnosti, státu do takové podoby, která je nejen hodna člověka jako jako Božího stvoření, ale zároveň také občana, který se má stávat odpovědným hospodářem vlastního i společenského života. T.G.Masaryk to vyjádřil slovy:

"Jde o život v pravdě a spravedlnosti, bez formalismu, v prostotě, a přece v rozhodnosti a síle, jíž vládne pro nejvážnější rozhodnutí láska a pokoj. V učení pak jde o myšlení živé, jasné, přesné, autoritativní jen svým obsahem."

Ve stejném duchu došlo i ke vzniku Českobratrské církve evangelické v prosinci 1918. Dva důrazy zazněly tehdy na sněmu:

1. Především se hlásíme k **biblické zbožnosti** (J.L.Hromádka, Juren) a

2. ...k **odkazu české reformace** (F.Hrejsa).

Směs těchto dvou důrazů se prolíná dalšími desetiletími existence ČCE. Důraz biblické zbožnosti je v ní stále přítomen. Má širokou a klenutou podobu: od pietismu rozdílného zabarvení, charismatického uchopení Písma, až po střizlivé biblické ukotvení víry orientované reformačním dědictvím a rozvíjenou nevtíravou až nesmělou misijní aktualizací. Důraz historického odkazu české reformace našel také své ztvárnění v mnoha podobách kulturprotestanismu, jehož sborotvorná síla je však v každé generaci slabší.

Z přednášky ThDr. Josefa Hromádky

DVĚ VÝROČÍ

Letošní rok je rokem připomínání. V srpnu uplynulo třicet let od invaze vojsk někdejší Varšavské smlouvy do naší republiky. Televize, rozhlas, tisk přinášely (a mnohde ještě přinášejí)

zprávy o neuvěřitelných krutostech, kterými náš národ procházel, a ovšem i o tom, jak v těžkých dobách obstál. A je dobře, že se události roku 1968 připomínají. Pro poučení mladé generaci. Pro připomenutí nám, pamětníkům. Ale letos tu bylo ještě jedno výročí, kterému byla v našich médiích věnována až nepochopitelně malá pozornost. A jde o události, bez kterých by nedošlo ani k srpnové invazi.

Ano, jde o připomenutí 50. výročí komunistického puče v roce 1948. Nevím už přesně, psal-li se 23. nebo 24. únor 1948. Byla jsem účastnicí dlouho připravovaného recitačního kuru pro dorost DTJ (Dělnických tělo výchovných jednot), který vedla tehdejší členka ostravské činohry paní Táňa Hodanová. Kurz se konal v 1. patře domu vedle tehdejšího kina Alfa. Konal se ve zvláštní atmosféře - na Nádražní třídě pod námi se valily zfanatizované davy na demonstraci komunistů před Novou radnicí. Jejich výkřiky nás rušily, ale paní Hodanová nás - s noblesou jí vlastní - vyběžela, ať si té "chátrý" nevšímáme, a kurz pokračoval. Najednou vběhl do sálku pán, něco rozčileně řekl paní Hodanové. Ta se rozzářila, přerušila svůj výklad a řekla: "Právě přišla zpráva z Hradu. Pan prezident prohlásil, že nemůže přijmout demisi jen nekomunistických ministrů, jak na něj naléhal Gottwald, pouze demisi celé vlády." Sálek zabouřil potleskem. A pak. A pak na čtyřicet let...

Drahomíra Knopová

SBOROVÁ OZNÁMENÍ

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

Pondělí: **skupina mládeže** (19.00)

Středa: **večery nad Biblií** (17.00)

Čtvrtek: **konfirmační cvičení** (16.00)

sdružení seniorů (16.00 -
jednou za měsíc)

Pátek: **skupina mládeže** (17.00 -

na Karpatské 40)

třicátníci (19.30 - jednou za měsíc)

Sobota: **předkonfirmační dorost**

(10.00 - jednou za čtrnáct dní)

Neděle: **služby Boží** (8.30)

nedělní škola (8.30)

zkouška pěveckého sboru

(10.00)

SLUŽBA V KANCELÁŘI

Pondělí - pátek : 9.00 - 12.00

ve středu i odpoledne : 14.00 - 17.00

ZPRÁVY ZE SYNODU

- 4. zasedání 29. synodu ČCE schválilo

sloučení farních sborů v Ostravě I

a v Ostravě - Vítkovicích

- byla přijata novela *Řádu členství*

v církvi, Řád výchovy a vzdělávání

v církvi a Řád diakonické práce ČCE

ZPRAVODAJ /1

SBORŮ ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE

EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ,

BYL VYDÁN V LISTOPADU 1998